

Hagyományok Háza: vissza a gyökerekhez

A Hagyományok Háza hosszú évek munkájával gyűjtötte és fogta egybe a Kárpát-medence népi hagyományait – most pedig visszaviszi azokat szülőföldjükre. Határokon innen és túl épül a hálózat, közel-keleti kapcsolatok szövődnek, és hamarosan újra megnyílik a Corvin téri épület is. A 2017-es évről Kelemen László igazgató, az Újév-köszöntő című műsorról pedig a szerkesztő, Pávai István beszélt a Gramofonnak.

➡ Hózsá Zsófia

„A Hagyományok Háza 2017-től a kiemelt nemzeti intézmények kategóriájába került. Elkezdtük megvalósítani hároméves konzolidációs tervünket, amely intézményi hálózatunk egész Kárpát-medencére terjedő kiépítéséről szól. Szerencsés egybeesés, hogy most zajlik a székház felújítása, így tevékenységünk súlypontját elosztottuk szerte az országban és a határon túlra is. 2018 áprilisában költözünk majd vissza a Corvin térre, ahol lényegesen megnövelt és korszerűsített területen tudjuk folytatni tevékenységünket: a korábbi színházterem mellett ezentúl a befedett udvar is rendezvényhelyszínként fog működni. A földszinten egy kamaratermet alakítunk ki, könyvtárunk pedig a korábbi terület ötszörösét kapja majd. Mindannyian várjuk a visszaköltözést, és munkatársaimmal együtt nagy bizakodással tekintünk a jövőbe.

A hálózatépítés első üteme egy humánhálózat létrehozását jelentette: területi felelősöket neveztünk ki, és elkezdtünk dolgozni az adott térség hagyományörző tevékenységének felpezsdítésén. Az ország nyolc megyéjében, illetve a négy elszakított országrészen, ahol eddig megjelentünk, hatalmas érdeklődés fogadta programjainkat. A rendezvények palettája rendkívül színes: az Erdély kilenc városában futó *Jeles napok* című program sorozat például gyermekeknek szól. A székelyudvarhelyi táncbáztalálkozóhoz megközelítőleg 2000–2500 résztvevője volt, és a délvidéki, zentai táncbáztalálkozó is hasonló sikert aratott. Felvidéken eddig elsősorban már korábban is működő hagyományörző rendezvényeken képviseltettük magunkat. Emellett kárpátaljai hálózatunk is eredményesen tevékenykedik: népzene és néptáncos-képzéseket indítottunk, itthon pedig bekapcsolódtunk a magyar kormány óvodapedagógusoknak szóló továbbképzési programjába. Nemzetközi szinten is gyarapítjuk kapcsolatainkat. A mostani nyugat-európai fesztiváltrendek nem kedveznek a hagyományos kultúrának, ezért inkább kelet felé fordul-

Kelemen László

Pávai István

tunk, hiszen tapasztalataink szerint a világ ezen részén értik és érzik leginkább a hagyományos magyar népzene és táncot, és mindenhol szívesen fogadnak minket. Járunk már Azerbajdzsánban, a következő célállomás Kazahsztán, decemberben pedig Grúziába utazik a Magyar Állami Népi Együttes, amely idén sikerrel mutatta be itthon és külföldön is a Tánckánon – *Hommage à Kodály Zoltán* című produkciót. Az év folyamán kezdetét vette az *Utolsó óra* programsorozat is a Fonóban, ami szívügy számomra, hiszen húsz évvel ezelőtt magam indítottam és menedzseltem ezt az egész Kárpát-medencét átfogó népzenei gyűjtést. Mivel a népi kultúra csak élmények útján élhet tovább, az adatközlő zenészek fellépéseivel, koncertek, kurzusok és előadások keretében igyekszünk bemutatni és közelebb hozni a fiatalokhoz ezt a rendkívül értékes anyagot.”

A ház hagyományos, Műpában rendezett *Újév-köszöntő* című műsorát idén Pávai István népzene-kutató, a Zeneakadémia tanára szerkeszti. Így mesélt a programról a Gramofonnak: „Az általam megálmodott műsor leg-

fontosabb jellemzője, hogy nem táncszínházi előadást készítünk, hanem teljesen eredeti jeleneteket, hangulatokat jelenítünk meg a népi világból. Megpróbáljuk táncbáztalálkozó tenni a műsorból, s ezzel minél közelebb vinni a közönséghez a hagyományok világát. A Kárpát-medence egész területét bejárjuk, megvillantva a karácsonytól farsangig szokásos rituálékat, zenéket, táncokat. Két profi táncegyüttes mellett segítségünkre lesz ebben többek között számos hagyományörző fellépő, illetve a *Fölszállott a páva* című tehetségkutató gyermekversenyzői is. A műsor egy-egy elemével megemlékezünk majd Kodályról és Arany Jánosról is, akiknek tevékenysége alapvető fontosságú volt a magyar hagyományörzés területén.”

Csizmadia Anna: Dänótäm én...

Csizmadia Anna neve a 2012-ben megrendezett Fölszállott a páva népzenei vetélkedő által lett ismert, melyen az énekes és hangszeres szolista kategória győztese lett. Kupuszián, egy hagyományörző Nyugat-bácskai faluban született

és nevelkedett. Az élő énekeszó természetes volt Anna szülőházában, édesanyja ugyanis mindig énekelt, s teszi azt a mai napig – az együtténeklés örömét így már gyermekként megtapasztalhatta. A „gyökérzetet” tartja fontosnak, melyből az ember élete végéig táplálkozik, s életútját döntően meghatározza ennek megtartó ereje. A Szabadkai Zeneiskola befejezése után, 2011-ben felvételt nyert a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem népi ének szakára, melyet 2016-ban fejezett be. 2014-ben Junior Prima Díjban részesült, és még abban az évben átvehette a Vajdasági Magyar Művészeti Díjat is. Anna célja őseink ránk hagyott kincsének továbbadása, minél szélesebb körrel való megismertetése. Az ifjú népdalénekes első szólólemeze a Fonó gondozásában jelent meg, s a lemezbe mutató koncertre is a budai zeneház színpadán került sor november 24-én.

„2017 nyarán kezdtük meg a stúdiómunkát zenésztársaimmal. A lemezre főként szűkebb pátriám anyaga került, de hallható rajta Somogyország népzeneje, a Palócföld számomra legkedvesebb dallamai, valamint a Gyimesek lélekszorogató keservei is. Mindezt olyan csodálatos zenészek mellett énekelhettem, mint a Fokos zenekar, Brasnyó Antal, Balogh Kálmán, Juhász Zoltán és nem utolsósorban édesanyám.”
(Fonó/Gramofon)

MEGJELENT! webbolt.fono.hu

**Csizmadia
Anna**
Dänótäm én...

**Dresch Vonós
Quartet**
Forrásból

**Kalász
Banda**
Dúzs 2017

Csángálló
Fel az úton...